

Posudek na rigorózní práci

Mgr. Petra Téglá

Nabývání vlastnictví

(136 stran)

Předložená práce je komplexním přehledem o jednom z významných a aktuálních témat, která jsou v současné době v právní teorii velmi živá. Je třeba konstatovat, že rigorózní se v práci prakticky dotkl všech závažnějších problémů, které s sebou právní praxe v oblasti nabývání vlastnictví přináší. Již to je určitá přednost posuzované rigorózní práce.

Další nespornou předností této rigorózní práce je její obsahové i formální zpracování, které osvědčuje tvůrčí schopnost rigorózního samostatně analyzovat jednu z nejjednodušších soukromoprávních problematik.

Nesporné těžiště rigorózní práce tvoří jednak kapitola II, která se zabývá rozborem odvozeného nabývání vlastnického práva, jednak kapitola III., ve které autor rozebírá originální způsoby nabývání vlastnictví. Cenný je i závěr práce, ve kterém rigorózní hodnotí s přehledem a znalostí věci současnou právní úpravu, a to i z hlediska potřeb právní praxe.

Obě zmíněné kapitoly rigorózní práce svědčí o rigorózního výborných znalostech a ovládnutí pozitivně právní úpravy, jakož i o poznání srovnatelných zahraničních řešení. Ke kladům práce patří rovněž příkladné použití učebnicové i komentářové literatury, kterou ve vhodných souvislostech rigorózní dokládá svou argumentaci, právě tak jako jeho široký rozhled po aplikační praxi.

Při zpracování rigorózního tématu oceňuji důraz autora na výchozí hlediska svého uvažování (srov. přehled jednotlivých způsobů nabývání vlastnického práva), která mu následně umožňují zaujímat správná stanoviska k řadě otázek nabytí vlastnictví.

Za zvláštní zmínku stojí i obsahově úplné zpracování partie rigorózní práce, která se zabývá nabytím vlastnictví státem. I tato část práce svědčí o

znalostech rigorózanta, jakož i jeho schopnostech pronikat do podstaty věci K předložené práci mám jen tuto poznámku: Tam, kde se rigorózant zabývá intabulačním principem, by bylo zajímavé znát stanovisko rigorózanta k otázce, zda by nyní platný intabulační princip neměl být pro budoucnost nahrazen principem konsensuálním (podobně jako je to ve Francii a např. v Polsku). Pokládá rigorózant v této souvislosti za přiměřené, aby smlouvy o převodech nemovitosti sepisovali výlučně osoby práva znalé, tj. notáři a advokáti, jak předpokládá návrh nového občanského zákoníku?

Na rigorózní práci je třeba rovněž ocenit, že rigorózant zaujal své vlastní stanovisko k řadě otázek, které jsou v právní praxi sporné (srov. z tohoto pohledu problematiku odstoupení od smlouvy, která již byla vložena do katastru nemovitostí a následně převedena na třetí osobu). Jaký názor zastává autor k poslednímu stanovisku NS ČR k této otázce, které již bylo publikováno v odborném tisku? Akceptuje autor názor, že vztah mezi smluvními stranami se může v případě odstoupení od smlouvy projevovat jen mezi nimi, takže nemůže mít vliv na právní postavení třetích osob ?

Závěrem lze shrnout, že obsahové zpracování jednoho z aktuálních, zároveň však obtížných a v praxi frekventovaných institutů soukromého práva svědčí o schopnosti rigorózanta samostatně zpracovat významnou oblast práva, a zároveň k jejímu rozpracování přispět i některými vlastními dílčími postřehy. Oceňuji i rigorózanovo úsilí, nevyhýbat se zaujetí svého stanoviska i k těm otázkám, které jsou v praxi spornými. Přihlédne-li se navíc k velmi přehledné systematické zvolené práci, k jasnému a věcnému způsobu vyjadřování rigorózanta, lze dospět k závěru, že předložená rigorózní práce je plně způsobilá stát se předmětem obhajoby.

V Praze dne 13.11.2006

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.